

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Náchodě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 14. 3. 2017 v Náchodě samosoudcem Mgr. Janem Bergmannem

t a k t o :

Obžalovaný

████████████████████,

narozený ██████████ v ██████████, okres ██████████, trvale bytem ██████████, okres ██████████, t. č. ██████████, okres ██████████, opravář – mechanik,

j e v i n e n ,

že

dne ██████████ 2016 ve 12:20 hodin v důsledku porušení ustanovení § 24 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, jako řidič osobního automobilu zn. ██████████, rzv ██████████, při couvání v ulici ██████████ v ██████████ v důsledku nepozornosti levou zadní částí vozidla porazil za vozidlem jdoucí chodkyni ██████████, nar. ██████████, která po následném pádu na zem utrpěla mimo jiné těžké poranění hlavy, a to zhmoždění mozku, úrazový otok mozku a krvácení do mozkových komor, které bylo neslučitelné se životem a na jehož následky dne ██████████ 2016 v nemocnici v ██████████ zemřela,

t e d y

jinému z nedbalosti způsobil smrt,

t í m s p á c h a l

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **j e d n o h o (1) roku a t ř í (3) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku soud výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 trestního zákoníku stanovuje **zkušební dobu** v trvání **p ě t i (5) let.**

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku soud obžalovanému ukládá **trest zákazu** činnosti spočívající v zákazu **řízení všech motorových vozidel** na dobu v trvání **p ě t i (5) let.**

O d ů v o d n ě n í

Dne 20. 1. 2017 podal okresní státní zástupce v Náchodě soudu návrh na potrestání obžalovaného [REDAKCE] pro spáchání přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku, kterého se měl dopustit jednáním popsáním ve výroku odůvodňovaného rozsudku.

Obžalovaný při výslechu v hlavním líčení uvedl, že před činem svým vozidlem zastavil v ulici před domem své [REDAKCE], která mu měla donést klíče od jiného vozidla. V místě je obousměrný provoz a po stranách ulice nejsou chodníky. Dopravním značením je v ulici zakázáno stání, nikoliv však zastavení. Chodci nemají do místa vstup zakázán. Na klíče čekal 5 – 6 minut, měl zapnutá výstražná světla. Poté, co mu [REDAKCE] donesla klíče, podíval se do zrcátka spolujezdce, do zpětného zrcátka a následně se při couvání díval do zrcátka u řidiče. Chodkyni neviděl a ani předtím nezaregistroval, že prošla kolem vozidla. Viděl pouze jiného chodce, kterému při couvání věnoval pozornost. Přestože couval opatrně, bohužel tuto chodkyni srazil. Zavinění spatřuje na své straně i na straně chodkyně. Před jízdou nevěděl, že odpovědnost z provozu vozidla není pojištěna, zapomněl se přesvědčit. Souhlasí s uložením povinnosti nahradit poškozeným nemajetkovou újmu, s peněžitým trestem i s podmíněným trestem odnětí svobody, ale žádá, aby mu nebyl uložen trest zákazu činnosti, protože řídit vozidlo musí v zaměstnání. Je si vědom své špatné trestní minulosti a činu velice lituje.

Z výpovědi svědka [REDAKCE] soud zjistil, že v době činu po pravém okraji předmětné ulice stála dvě zaparkovaná vozidla. Chodníky v této ulici nejsou, tak chodkyně šla po správné (z jejího pohledu levé) straně ulice proti nim, obešla je a poté se za ně opět zařadila. Obžalovaný seděl v jednom z uvedených vozidel a v okamžiku, kdy chodkyně jeho vozidlo obcházela, právě dostával klíče od někoho z vedlejší budovy. Ihned poté nastartoval, podíval se do levého zrcátka, zaregistroval svědka (došlo k očnímu kontaktu) a začal pomalu couvat. Chodkyně byla v době rozjezdu v místě, ve kterém ji obžalovaný mohl zaznamenat pouze prostřednictvím středového zpětného zrcátka. Zda ji přehlédl, nebo zda se do tohoto

zrcátka nepodíval, svědek neví. Obžalovaný popojel jen krátce, ale chodkyni ve velmi nízké rychlosti srazil. Následně spolu se svědkem poskytl chodkyni první pomoc. Svědek se domnívá, že nehoda byla způsobena nešťastnou shodou okolností, v místě není chodník a v době, kdy chodkyně vozidlo obcházela, přebíral obžalovaný klíče a z pochopitelných důvodů jí nevěnoval pozornost.

Z písemného znaleckého posudku vypracovaného MUDr. Petrem Lacinou a MUDr. Lenkou Zátopkovou, znalci z oboru lékařství, odvětví soudního lékařství, vyplývá, že [REDAKCE] při dopravní nehodě dne [REDAKCE] 2016 utrpěla tupé poranění hlavy, jehož projevy jsou ve znaleckém posudku konkretizovány. Příčinou násilné, úrazové smrti bylo těžké zhmždění mozku, úrazový otok mozku a krvácení do mozkových komor. Poranění mozku bylo smrtelné pro svou všeobecnou povahu, neslučitelné se životem. Smrt byla neodvratná, v přímé příčinné souvislosti s úrazem hlavy. Nebyly zjištěny chorobné změny, které by spolupodmiňovaly či jiným způsobem vysvětlovaly smrt. Poranění hlavy vzniklo přímým působením tupého násilí středně velké intenzity proti čelní krajině, zřejmě při dopadu hlavy na pevnou tvrdou podložku – vozovku. Místem prvního nárazu osobního automobilu na tělo chodkyně pak nejspíše byla zadní strana levého bérce v místě povrchní tržnězhmožděné rány, vzdálené od paty 22 – 29 cm, která svojí výškou odpovídá oteru laku na levém zadním rohu vozidla. Podkladem pro znalecký posudek byl zejména pitevní protokol, včetně fotografické dokumentace.

Místní a technické podmínky činu zachycuje protokol o nehodě v silničním provozu s plánkem a fotografickou dokumentací. Místem činu je relativně úzká pozemní komunikace s obousměrným provozem, která není na žádné straně opatřena chodníkem. Z obou stran k této pozemní komunikaci těsně přiléhají budovy či zdi. Dopravním značením je v uvedené pozemní komunikaci zakázáno stání.

Sdělení České kanceláře pojistitelů dokládá, že ke dni [REDAKCE] 2016 nebyla uzavřena žádná pojistná smlouva ohledně odpovědnosti za újmu z provozu vozidla [REDAKCE], rzv [REDAKCE], které bylo obžalovaným užito.

Výše shrnutými důkazy bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný [REDAKCE] z nedbalosti jako řidič osobního motorového vozidla při couvání ohrozil [REDAKCE], která se pohybovala po pozemní komunikaci v souladu s úpravou provozu na pozemních komunikacích, tedy porušil povinnost uvedenou v § 24 odst. 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a zadní částí vozidla narazil do zadní strany jejího levého bérce, porazil ji tak na vozovku a způsobil jí tím těžké zhmždění mozku, úrazový otok mozku a krvácení do mozkových komor a v důsledku toho neodvratnou smrt. Tímto jednáním naplnil veškeré znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1 trestního zákoníku.

Usmrcená chodkyně svým chováním neporušila žádné ustanovení zákona o silničním provozu a rovněž si počínala tak, aby nedošlo k žádné újmě na životě, zdraví nebo majetku jiného či jí samotné. Obžalovaný současně mohl adekvátně reagovat na její jednání, neboť se nepochybně měl a mohl před couváním pečlivěji přesvědčit (opakovaným pohledem do všech zpětných zrcátek i pohledem přímým), zda se v blízkosti vozidla nenachází další chodec, a to zejména za situace, když s vozidlem v rozporu s dopravním značením stál (nikoliv jen zastavil, tj. že by podle § 2 písm. o) zákona o silničním provozu uvedl vozidlo do klidu na dobu nezbytně nutnou k neprodlenému nastoupení nebo vystoupení přepravovaných osob

anebo k neprodlenému naložení nebo složení nákladu) v místě, kde se v důsledku chybějících chodníků musejí chodci pohybovat po vozovce, a když navíc bezprostředně před couváním z důvodu hovoru s jinou osobou a přebírání klíčů nevěnoval pozornost dopravní situaci. Je nepochybné, že obžalovaný se činu, kterým zasáhl do společenského zájmu na ochraně lidského života, dopustil z nevědomé nedbalosti podle § 16 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, neboť nevěděl, že se usmrcená chodkyně v okamžiku couvání nachází za vozidlem, a že ji proto může svým jednáním ohrozit, ačkoliv byl podle zákona o silničním provozu povinen se náležitě přesvědčit, že tomu tak není, a žádná okolnost mu v takovém přesvědčení se nebránila. Z hlediska věku a přičetnosti nebyla soudem žádná překážka trestní odpovědnosti shledána.

Obžalovaný byl dosud devětkrát soudně trestán, a to i nepodmíněnými tresty odnětí svobody. Poslední trest mu byl uložen v roce 2011, přičemž se osvědčil poté, co byl v téže roce podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody a co bylo v roce 2013 podmíněně upuštěno od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel. V evidenční kartě řidiče má obžalovaný 16 záznamů.

Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud v rámci hodnocení povahy a závažnosti trestného činu ve smyslu § 39 odst. 2 trestního zákoníku přihlédl zejména k doznání obžalovaného, který skutkové okolnosti popsal v zásadě shodně, jako jsou uvedeny ve výroku rozsudku, a rozporoval pouze právní hodnocení tohoto jednání, nicméně své zavinění částečně připustil, a dále k tomu, že čin zavinil z nevědomé nedbalosti. Žádnou z polehčujících okolností soud za zcela naplněnou nepovažuje, pouze dílčím způsobem je možné v postoji obžalovaného spatřovat polehčující okolnost podle § 41 písm. n) trestního zákoníku, tedy že pachatel trestného činu upřímně litoval, avšak lítost obžalovaného se navenek nijak výrazněji neprojevila, a lze se proto domnívat, že nemalá část této lítosti se odvíjí od důsledků činu pro obžalovaného samotného. Jako přitěžující okolnost podle § 42 písm. p) trestního zákoníku, tj. že pachatel již byl pro trestný čin odsouzen, je hodnocena recidiva obžalovaného, byť oproti předchozí trestné činnosti odlišného charakteru.

Soud po pečlivém uvážení všech výše naznačených okolností dospěl k závěru, že k náležitému působení na obžalovaného a k preventivnímu účinku bude postačovat uložení trestu přímo nespojeného s odnětím svobody. Vzhledem k dosavadnímu životu obžalovaného a k povaze a závažnosti činu, která se řadí spíše mezi méně škodlivé případy naplňující dotčenou skutkovou podstatu zahrnující vždy shodný velmi závažný následek činu, uložil soud obžalovanému trest odnětí svobody v trvání jednoho roku a tří měsíců, tedy mírně nad třetinou zákonné trestní sazby, s podmíněným odkladem výkonu na zkušební dobu pěti let, tj. na samotné horní hranici zákonné sazby. Z důvodu typové závažnosti trestného činu a vážnosti jeho následku a rovněž z důvodu opakovaného porušování pravidel silničního provozu ze strany obžalovaného, doplnil soud nepřímou působící podmíněný trest odnětí svobody trestem zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení všech motorových vozidel, a to na dobu pěti let, tedy nepatrně pod polovinou zákonné trestní sazby. Zvažován byl i státním zástupcem navrhovaný peněžitý trest, avšak s ohledem na skutečnost, že obžalovaný neměl uzavřenou pojistnou smlouvu ohledně odpovědnosti za újmu z provozu vozidla, soud usoudil, že takový druh trestu by byl po vypořádání nemalých nároků poškozených a následném uplatnění regresního nároku České kanceláře pojistitelů zcela nedobytný, a proto tento trest podle § 68 odst. 6 trestního zákoníku neuložil.

O nárocích poškozených soud nerozhodoval, protože Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky řádně neuplatnila nárok na náhradu škody způsobené trestným činem

v konkrétní výši, Česká kancelář pojistitelů neuplatnila žádný nárok a pozůstalí poškození uplatnění svých nároků na odčinění nemajetkové újmy v penězích z důvodu dohody s Českou kanceláří pojistitelů vzali zpět.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů ode dne doručení jeho opisu, a to ke Krajskému soudu v Hradci Králové prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo však nemají osoby, které se jej výslovně vzdaly.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaní pro nesprávnost výroku, který se jich přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Odvolání musí být v uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy nebo skutečnosti.

V Náchodě dne 14. 3. 2017

Mgr. Jan Bergmann, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:

██████████